מנורת המאור — ברכת מעקה

העושה מעקה מברך בא"י אמ"ה אקב"ו לעשות מעקה.

חביבין המצות שבם נשא הב"ה זרע אברהם אהובו, ומסרן להם להדרן ולפארן בהם. וישראל עם קדושו ונחלתו מפארין ומשבחין שמו יתעלה על המצות והחקים והמשפטים שמסר להם, ובשביל שקבלו ישראל מצותיו של הב"ה נקראו קדושים, שנא' (דברים כו, טז) היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך. את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חקיו ומצותיו [ומשפטיו] ולשמוע בקולו, וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמור כל מצותיו, ולתתך עליו על כל הגויים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר דבר.

וגרסי' בספרי יברכך ה' וישמרך, עם הבריכה שמירה, יברכך בעושר וישמרך שתהא עושה מצות. ובזכות המצות שישראל עושין, הב"ה מציל אותן מן הפורענות ומידי אויביהן ומחיה רעה, ונותן השקט ובטחה ושבע ושלום וטל ומטר בעתו בארץ, שנא' (ויקרא כו, ג) אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם, ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו, והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשובע וישבתם לבטח בארצכם, ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם.

[סליק פרקא]